

"Omastaan jakaminen on keino osoittaa jollekulle, että välität hänestä."

JAKAMISONGELMA

Don Hyun

(Perustuu tositahtumaan)

Rouskis, rouskis. Andrew nielaisi popcorninsa ja nappasi taas kourallisen.

Hänen isoveljensä Caleb lysähti sohvalle hänen viereensä. "Hei, saanko minäkin?"

Andrew ei kääntänyt katsettaan televisiosta. "Et."

"Äh, älä viitsi. Voit antaa osan."

Caleb kurkotti kohti kulhoa, mutta Andrew nappasi sen pois.

"Älä! Sanoin jo. Älä pyydä enää!"

"Hyvä on!" Caleb nousi ja lähti huoneesta.

Seuraavana päivänä Andrew meni keittiöön.

Caleb oli valmistamassa sushia riisistä, merilevästä ja porsaanlihasta.

Andrewlle nousi vesi kielelle. "Saanko minäkin vähän?"

"Et", Caleb sanoi.

Andrew suuttui siitä kovasti. Hän juoksi alakertaan kertomaan isälle.

"Miksi Caleb on niin itsekäs?" hän kysyi.

Isä kurtisti otsaansa. "Huomasin eilen, ettet sinä suostunut jakamaan popcorniäsi. Miksi Calebini pitäisi antaa omastaan sinulle, kun et itse antanut hänelle?"

"Koska hän on minun veljeni!" Andrew sanoi.

"Miksi et sitten itse antanut hänelle omastasi?"

"Hänkään ei koskaan anna minulle! Sitä paitsi tein ne itselleni, en hänelle", Andrew sanoi. Hänestä tuntui kuitenkin vähän pahalta. Ehkä oli ilkeää, ettei hän tahtonut antaa omastaan.

"Tiesitkö, että Koreassa jakaminen on todella tärkeää?" isä kysyi. Andrew'n suku oli peräisin Koreasta. "Jakaminen on tapa osoittaa jollekulle, että välität hänestä. Jos siis et anna omastasi toiselle, se on vähän kuin sanoisit, ettet välitä hänestä."

"Mutta kyllähän minä välitän Calebista."

Andrew mietti, mitä Jeesus saattaisi tehdä. Hän muisti, kuinka Jeesus rakasti jokaista – niitäkin, jotka olivat epäystävällisiä Häntä kohtaan.

"Taidan huomenna antaa Calebillekin ja katsoa, miten siinä käy", hän sanoi isälle.

Isä hymyili. "Minusta se on hyvä ajatus."

Kun Andrew meni sinä iltana nukkumaan, hän ajatteli muita mukavia asioita, joita hän voisi tehdä Calebini hyväksi. Jakamisen aloittaminen sai hänet innostuneeksi!

Seuraavana aamuna Andrew heräsi yllätykseen. Caleb oli valmistanut aamiaisen ihan vain häntä varten!

"Isä puhui minulle jakamisesta", Caleb sanoi. "Halusin toimia paremmin. Niinpä tein tämän sinulle."

"Kiitos!" Andrew sanoi. "Minäkin haluan toimia paremmin!"

Myöhemmin samana päivänä Andrew ja Caleb katsoivat elokuvan. Andrew antoi Calebini valita sen. Sitten hän valmisti vähän popcornia ihan vain Calebille! Hän katsoi kulhoon. Tuntui ihan kuin popcornit olisivat sanoneet: "SYÖ MINUT!" Mutta Andrew ei ottanut yhtään. Hän antoi kulhon Calebille ja sanoi: "Tämä kaikki on sinun. Anteeksi, etten antanut silloin viimeksi."

Andrew jakoi asioita Calebini kanssa koko viikon. Hän antoi Calebini lukea kirjojaan. Hän antoi Calebini käyttää tussejaan. Hän antoi Calebini leikkiä lempilelullaan. Hän jopa antoi Calebille ylimääräisen vuoron, kun he pelasivat yhtä peliä.

Mitä enemmän Andrew antoi omastaan Calebille, sitä enemmän Caleb antoi omastaan hänelle! Pian he tekivät mukavia asioita toisilleen koko ajan. Andrew tiesi, että taivaallinen Isä auttoi häntä jakamaan asioita veljensä kanssa. Andrew ei ollut täydellinen kuten Jeesus, mutta hän yritti olla enemmän Hänen kaltaisensa joka päivä. ●

Tämä kertomus tapahtui Yhdysvalloissa.